

Warszawa, 09 lutego 2022 r.

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.223.2019.MD/MKW.33

ZAWIADOMIENIE

Na podstawie art. 49 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, ze zm.), dalej Kpa, w związku z art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 2373, ze zm.), dalej ustawa ooś, **zawiadamiam strony postępowania**, że Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, postanowieniem z dnia 3 lutego 2022 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.223.2019.MD/MKW.32, uchylił postanowienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 23 lipca 2019 r., znak: WOOŚ.420.63.2019.KC.16, nakładające obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia pn. *Rozbudowa ul. Siedleckiej w Goczałkowicach-Zdroju wraz z połączeniem z ulicą Marii Skłodowskiej-Curie w Pszczynie* oraz określające zakres raportu o oddziaływaniu na środowisko.

Doręczenie postanowienia **stronom postępowania** uważa się za dokonane po upływie 14 dni liczonych od następnego dnia po dniu, w którym upubliczniono zawiadomienie.

Z treścią postanowienia **strony postępowania** mogą zapoznać się w: Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska, Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Katowicach, Urzędzie Gminy Goczałkowice-Zdrój oraz Urzędzie Gminy w Pszczynie lub w sposób wskazany w art. 49b § 1 Kpa.

Upubliczniono w dniach: od do.....

Pieczęć urzędu i podpis:

Z upoważnienia
Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska
Zastępcą Dyrektora Departamentu
Ocen Oddziaływania na Środowisko

Anna Dąbrowska-Niepytalska

Art. 49 § 1 Kpa Jeżeli przepis szczególny tak stanowi, zawiadomienie stron o decyzjach i innych czynnościach organu administracji publicznej może nastąpić w formie publicznego obwieszczenia, w innej formie publicznego ogłoszenia zwyczajowo przyjętej w danej miejscowości lub przez udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej właściwego organu administracji publicznej.

Art. 49b § 1 Kpa W przypadku zawiadomienia strony zgodnie z art. 49 § 1 lub art. 49a o decyzji lub postanowieniu, które podlega zaskarżeniu, na wniosek strony, organ, który wydał decyzję lub postanowienie, niezwłocznie, nie później niż w terminie trzech dni od dnia otrzymania wniosku, udostępnia stronie odpis decyzji lub postanowienia w sposób i formie określonych we wniosku, chyba że środki techniczne, którymi dysponuje organ, nie umożliwiają udostępnienia w taki sposób lub takiej formie.

Art. 74 ust. 3 ustawy ooś Jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, stosuje się art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

Warszawa, dnia 03 lutego 2022 r.

DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.223.2019.MD/MKW.32

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 w związku z art. 144 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, ze zm.), dalej Kpa, po rozpatrzeniu zażalenia Gminy Goczałkowice-Zdrój z dnia 1 sierpnia 2018 r. na postanowienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 23 lipca 2019 r., znak: WOOŚ.420.63.2019.KC.16, nakładające obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia pn. *Rozbudowa ul. Siedleckiej w Goczałkowicach-Zdroju wraz z połączeniem z ulicą Marii Skłodowskiej-Curie w Pszczynie* oraz określające zakres raportu o oddziaływaniu na środowisko,

uchylam zaskarżone postanowienie w całości.

UZASADNIENIE

Cytowanym w sentencji postanowieniem Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach, dalej RDOŚ w Katowicach, na podstawie art. 63 ust. 1 i ust. 4, art. 66 i art. 68 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081, ze zm.), dalej ustawa ooś, stwierdził konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i określił zakres raportu o oddziaływaniu na środowisko, dalej raport ooś, dla przedmiotowego przedsięwzięcia.

W dniu 1 sierpnia 2019 r. (data stempla pocztowego) Gmina Goczałkowice-Zdrój, reprezentowana przez Wójta Gminy, wniosła skutecznie do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, dalej GDOŚ, zażalenie na ww. postanowienie. Skarżący zarzucił naruszenie licznych przepisów prawa materialnego i procesowego, które miały bezpośredni i istotny wpływ na wynik sprawy, a także wskazał, że prawidłowe procedowanie przedmiotowej sprawy skutkowałoby stwierdzeniem braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Przedmiotowemu postanowieniu w szczególności zarzucono:

1. zbyt ogólne zacytowanie w zaskarżonym postanowieniu art. 66, art. 68 i art. 63 ust. 1 ustawy ooś. Zdaniem wnioskodawcy „uzasadnienie nie zawiera odniesienia zawartym w konkretnym

punkcie i literze”. Organ I instancji, chcąc wskazać cały artykuł czy ustęp, powinien był wymienić wszystkie zawarte w nim jednostki redakcyjne, czego nie uczynił. Wobec powyższego wnioskodawca, odnośnie art. 63 ust.1 ustawy ooś, nie może dociec „która konkretnie norma prawna zawarta w poszczególnych punktach i literach ustępu 1 tego artykułu ma zastosowanie w sprawie (...) Przywołany przez organ art. 63 ust. 1 zawiera odniesienie do wielu obszarów, które nie występują na terenie planowanego przedsięwzięcia i terenach przylegających, takich jak np.: obszary wybrzeży i środowisk morskich, obszary górskie, wodno-błotne, ujścia rzek, obszary przylegające do jezior, obszary specjalnej ochrony NATURA 2000”. Powyższe wątpliwości związane z nazbyt ogólnym zacytowaniem przypisów prawnych dotyczą również art. 66 oraz art. 68 ustawy ooś;

2. zbyt rygorystyczne i niezasadne określenie zakresu raportu ooś nakazujące od pkt II.1 do pkt II.5 zaskarżonego postanowienia m.in. wykonanie analizy akustycznej przedsięwzięcia oraz wskazanie terenów podlegających ochronie akustycznej, a także opisanie działań mających na celu minimalizację uciążliwości akustycznej przedsięwzięcia. Wnioskodawca wskazał, że „Z uzasadnienia postanowienia wynika, że taką potrzebę organ wywiódł z przedłożonej karty informacyjnej planowanego przedsięwzięcia. Jednakże karta informacyjna przedsięwzięcia nie zawiera informacji w tym zakresie, w tym również odnoszących się do faktycznie zagospodarowanych sąsiednich terenów podlegających ochronie akustycznej. W uzasadnieniu nie podano na jakiej podstawie organ przyjął, że w sąsiedztwie występują tereny podlegające ochronie akustycznej, faktycznie zagospodarowane, gdzie winny być dotrzymane standardy akustyczne w środowisku”. Wnioskodawca wskazuje, że w pierwszej linii zabudowy znajduje się 1 budynek mieszkalny jednorodzinny i 3 obiekty z zabudową zagrodową;
3. naruszenie art. 126 i 107 § 3 Kpa w stosunku do pkt II.6, II.7 i II.8 postanowienia poprzez niewystarczające uzasadnienie faktyczne postanowienia. Zdaniem wnioskodawcy organ I instancji nie uzasadnił z jakiego powodu wskazał aby w raporcie ooś przeanalizować wpływ klimatu na przedsięwzięcie i wpływ przedsięwzięcia na klimat;
4. nieskorelowanie z sentencją postanowienia jego uzasadnienia, tj. „Zaskarżonemu postanowieniu zarzucam również nieadekwatne uzasadnienie w stosunku do treści rozstrzygnięcia. W uzasadnieniu na stronie 5 organ zobowiązał Skarżącego do przedstawienia w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko alternatywnych wariantów przedsięwzięcia, w tym wariantu najkorzystniejszego, który powinien uwzględnić działania zmierzające do ograniczenia wycinki i wskazał ilość drzew planowanych do usunięcia w sztukach (ok. 1800 sztuk). W tym zakresie nie ma żadnego uregulowania w sentencji postanowienia”;
5. błędne nałożenie obowiązku wskazanego w pkt II.14 lit. c postanowienia RDOŚ w Katowicach. Zdaniem wnioskodawcy „zawarto obowiązek określenia lokalizacji zadrzewień i zakrzewień oraz szuwarów ze wskazaniem przeznaczonych do usunięcia z związku z realizacją zamierzenia, przy czym obowiązek ten nałożono wyłącznie w odniesieniu do terenów wykraczających poza pas drogowy istniejących dróg oraz obszarów znajdujących się w zasięgu oddziaływania inwestycji”;

6. błędne podanie liczby drzew przeznaczonych do usunięcia, która nie jest zbieżna z danymi zawartymi w inwentaryzacji przyrodniczej.

Gabriela Pawłowicz, reprezentowana przez adw. Michała Ucińskiego, pismem z dnia 14 sierpnia 2019 r., wniosła o utrzymanie w mocy zaskarżonego postanowienia. Jednocześnie strona zwróciła uwagę na błędy i braki wynikające z informacji przedstawionych w Karcie Informacyjnej Przedsięwzięcia z 2019 r., dalej kip, wniosła o zachowanie trzech wiekowych dębów przy ul. Siedleckiej poprzez zmianę założeń konstrukcyjnych drogi, a także przedstawiła dokumentację fotograficzną świadczącą o intensywnym ruchu samochodowym. W ocenie strony:

7. mimo negatywnej opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Tychach z dnia 29 kwietnia 2019 r., znak: 17/NS/ZNS.513-19/296/2019, oraz opinii Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z dnia 11 czerwca 2019 r., znak: GL.ZZŚ.2.435.86.2019.MR, co do konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, RDOŚ w Katowicach miał podstawy do nałożenia ww. obowiązku na wnioskodawcę. Strona wskazuje niezasadność w twierdzeniu wnioskodawcy (pkt 1 zażalenia) jakoby organ I instancji nie odnosząc się do poszczególnych jednostek redakcyjnych art. 63 ust. 1, a także art. 66 i art. 68 ustawy ooś, dopuścił się zbytniego uogólnienia;
8. organ I instancji, nie wskazując na konkretne litery art. 63 ust. 2 ustawy ooś lecz odnosząc się w uzasadnieniu do części z nich, tj. do obszarów ochrony uzdrowiskowej, obszarów na których terenie standardy jakości środowiska mogą zostać przekroczone i obszarów płytkiego zalegania wód podziemnych, wbrew twierdzeniom wnioskodawcy, nie dopuścił się nazbyt ogólnego zacytowania przepisów prawa. Dodatkowo brak wskazania przez RDOŚ w Katowicach ustępów, punktów czy liter art. 66 i art. 68 ustawy ooś, nie czynią postanowienia wadliwym, gdyż raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać informacje umożliwiające analizę kryteriów wymienionych w art. 62 ust. 1 ustawy ooś oraz zawierać wszystkie elementy w nich wskazane. Dodatkowo strona wskazuje na ryzyko związane z bliskim sąsiedztwem przedsięwzięcia z obszarem specjalnej ochrony Natura 2000 „Dolina Górnej Wisły” PLB240001, co do którego wnioskodawca w żaden sposób nie odniósł się w kip;
9. mimo lokalnego charakteru drogi gruntowej (ul. Siedleckiej) jest ona aktualnie intensywnie eksploatowana przez samochody, wobec czego istnieje uzasadnione prawdopodobieństwo, że realizacja przedsięwzięcia przyczyni się do zwiększenia, i tak już dużego ruchu, w przyszłości. Z tego powodu, zdaniem strony, RDOŚ w Katowicach w obliczu niepopartego żadnymi wskazaniami twierdzenia wnioskodawcy o nieprzekraczaniu standardów jakości powietrza i hałasu, słusznie nałożył obowiązek przeprowadzenia oceny ooś. Tym bardziej, że wnioskodawca nie przeanalizował w kip oddziaływania przedsięwzięcia na klimat. Między innymi wyżej wskazane braki w kip wskazują na słuszność nałożenia przez RDOŚ w Katowicach oceny. Strona, odnosząc się do pkt 2 zażalenia z dnia 1 sierpnia 2019 r., wskazała, że wbrew twierdzeniom wnioskodawcy, w pierwszej linii zabudowy wzdłuż przedsięwzięcia, jest zlokalizowanych co najmniej sześć terenów chronionych akustycznie,

a nie cztery. Dodatkowo wnioskodawca pominął tereny chronione akustycznie zlokalizowane w okolicy skrzyżowania przedsięwzięcia z ul. Marii Skłodowskiej-Curie. Zdaniem strony w obliczu braków wskazanych w kip, organ I instancji słusznie nałożył obowiązek przeprowadzenia oceny;

10. zarzut wnioskodawcy wskazany w pkt 4 zażalenia z dnia 1 sierpnia 2019 r., ze względu na konieczność uwzględnienia w raporcie wariantu alternatywnego, która wynika z art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy o oś, jest niezasadny. Zdaniem strony, konieczność uwzględnienia wariantu alternatywnego, nie musiała być w żaden sposób uargumentowana przez organ I instancji, gdyż wskazany obowiązek wynika z przepisów prawa, a nie dodatkowego zakresu wskazanego od pkt II.1. do pkt II.16. zaskarżonego postanowienia. Strona zwróciła także uwagę, że wnioskodawca nie wskazał żadnego wariantu alternatywnego w kip;
11. wnioskodawca w pkt 6 zażalenia z dnia 1 sierpnia 2019 r. nie ma podstaw do twierdzenia, że wskazana przez organ I instancji szacunkowa liczba planowanych do wycinki drzew nie koresponduje z informacjami zawartymi w inwentaryzacji zieleni załączonej do kip. Zdaniem strony, w inwentaryzacji zieleni wyraźnie wskazano liczbę pni drzew i wynosi ona ok. 1800 szt., a nie jak twierdzi wnioskodawca mniej niż 454 szt. Zdaniem strony, wnioskodawca mimo zawartych przez niego informacji w kip, w zażaleniu mylnie przypisuje pojedynczemu obiektowi występowanie 1 szt. drzewa lub 1 szt. krzewu. Strona wskazuje, że inwentaryzacja wykazała, że część tzw. obiektów, często stanowi kilka, kilkanaście lub kilkadziesiąt drzew lub krzewów. Z tego też powodu wskazany przez wnioskodawcę argument przeszacowania przez RDOŚ w Katowicach liczby wycinanych drzew, zdaniem strony, jest nieuzasadniony;
12. w ramach realizacji przedsięwzięcia zaplanowano do wycinki wiele starych i cennych drzew. Na szczególną uwagę zasługują trzy wiekowe dęby zlokalizowane przy ul. Siedleckiej (w bliskim sąsiedztwie skrzyżowania ul. Siedleckiej z ul. Zimową). Zdaniem strony istnieje techniczna możliwość pozostawienia ww. drzew przy życiu, poprzez zwężenie w tym miejscu jezdni z 6 m do 5,5 m. Zdaniem strony realizacja przedsięwzięcia, w tym parkingu na 51 samochodów, jest przede wszystkim podyktowana interesem sąsiadującej z przedsięwzięciem Spółki Ogrody Kapis Sp. z o.o., a nie interesem wszystkich stron i społeczeństwa. Ze względu na możliwą wycinkę mniejszej liczby dojrzałych drzew i braku wskazania przez wnioskodawcę takiego wariantu w kip, zdaniem strony, konieczne jest przeprowadzenie oceny dla omawianego przedsięwzięcia.

Pismem z dnia 20 sierpnia 2020 r. Gabriela Pawłowicz wniosła o utrzymanie w mocy zaskarżonego postanowienia, o zmianę założeń projektowych i zlokalizowanie ciągu pieszo-rowerowego po stronie zachodniej przedsięwzięcia lub rozdzielenie ciągu pieszego od rowerowego. Powyższe pozwoli na realizację przedsięwzięcia i zachowanie wiekowych dębów przy życiu. Do ww. pisma dołączone zostały: raport audytu bezpieczeństwa ruchu drogowego nr 1/2019 z dnia 2 lutego 2019 r.; pismo Stowarzyszenia Przyjaciół Goczałkowic-Zdroju do Starosty Pszczyńskiego z dnia 10 stycznia 2020 r., pn. „Uwagi do koncepcji ulicy Zimowej w Goczałkowicach-Zdroju; notatka służbowa Wójta Gminy ze spotkania z mieszkańcami

przeprowadzonego w dniu 4 lutego 2019 r.; pismo Dyrektora Zarządu Dróg w Pszczynie do adw. Michała Ucińskiego z dnia 15 października 2019 r., znak: PZD.DT.FM.0152.002.2.2019.

Kolejnym pismem w sprawie, tj. z dnia 25 stycznia 2022 r., strona wskazała, że:

13. przewidywany ruch samochodów w liczbie 990 pojazdów w 2024 r. i 1060 pojazdów w 2044 r. został przez wnioskodawcę zaniżony. Strona przedstawiła wyniki badania ruchu dla ul. Św. Anny, która sąsiaduje z ul. Siedlecką. Wynika z nich, że w przeciągu 7 badanych dni w okresie od dnia 17 września 2020 r. do dnia 23 września 2020 r. w dni robocze ul. Św. Anny, prowadzącej do Ogrodów Kapias Sp. z o.o., przejechało od 903 do 1390 pojazdów, natomiast w sobotę i niedzielę przejechało kolejno 1662 i 3307 pojazdów. Zdaniem strony zachodzi uzasadnione ryzyko zaniżenia danych w prognozie ruchu przedstawionej przez wnioskodawcę w załączniku nr 7 do pisma z dnia 5 listopada 2021 r. co rzutuje na wszelkie wnioski uzależnione od wielkości ruchu pojazdów, w tym m.in. na modelowanie propagacji dźwięku i rozprzestrzenianie się zanieczyszczeń w powietrzu;
14. wykonanie badań dendrologicznych pod kątem występowania chronionych gatunków owadów, m.in. po ścięciu wiekowych drzew przy ul. Siedleckiej, a nie przed ich ścięciem, jest niewłaściwą kolejnością. Zdaniem strony, za irracjonalne należy również uznać, że w przypadku stwierdzenia chronionych gatunków owadów, pnie drzew zostaną pozostawione w miejscu ich ścięcia do czasu domknięcia cykli rozwojowych owadów, tj. przez okres 3 lat;
15. wnioskodawca nie uzasadnił wybudowania jezdni o szerokości 6 m, podczas gdy dla dróg klasy L jej szerokość powinna wynosić 5,5 m;
16. lokalizacja przedsięwzięcia w obszarze ochrony uzdrowiskowej wyklucza możliwość wycinania drzew, za wyjątkiem cięć pielęgnacyjnych. Strona wskazuje, że wnioskodawca na żadnym etapie postępowania nie odniósł się do ww. kwestii.

GDOŚ, pismem z dnia 7 grudnia 2020 r., znak DOOŚWDŚ/ZIL.420.223.2019.MD/MKW.13, wezwał wnioskodawcę o uzupełnienie dokumentacji. Wójt Gminy Goczałkowice-Zdrój, za pośrednictwem pełnomocnika Tomasza Gacka, pismem z dnia 5 listopada 2021 r., złożył odpowiedź na ww. wezwanie GDOŚ, natomiast pismem z dnia 14 stycznia 2022 r. dodatkowo uzupełnił ją o informację na temat tła zanieczyszczeń powietrza.

W toku prowadzonego postępowania Gabriela Pawłowicz, za pośrednictwem pełnomocnika adwokata Michała Ucińskiego, kilkakrotnie skorzystała z prawa do wglądu w zgromadzony materiał dowodowy, co zostało odzwierciedlone w stosownych notatkach służbowych załączonych do akt sprawy.

Organ drugiej instancji ustalił i zważył, co następuje.

Przedmiotowe przedsięwzięcie zalicza się do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 60 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 71), dalej rozporządzenia w sprawie przedsięwzięć. Podkreślić należy, że rozporządzenie to utraciło moc w toku postępowania drugoinstancyjnego (tj. w dniu 26 września 2019 r.), ale z uwagi na § 4 zastępującego go rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września

2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839) wciąż znajduje zastosowanie w przedmiotowej sprawie. Z uwagi na fakt, że wnioskodawcą (Gmina Goczałkowice-Zdrój) jest podmiot zależny od jednostki samorządu terytorialnego, dla której organem wykonawczym jest Wójt Gminy, na mocy obowiązującego w dacie wydania postanowienia art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. l ustawy ooś, organem właściwym do wydania przedmiotowej decyzji (w tym do wydania rozstrzygnięcia w przedmiocie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i określenia zakresu raportu), był regionalny dyrektor ochrony środowiska. Dodatkowo przedsięwzięcie jest usytuowane na terenie województwa śląskiego co, zgodnie z § 2 ust. 2 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 10 listopada 2008 r. w sprawie nadania statutu Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Katowicach (Dz. U. 2015 r. 1437, ze zm.), uzasadnia właściwość miejscową organu I instancji. Powyższe uzasadnia, z uwagi na brzmienie art. 127 ust. 3 ustawy ooś, właściwość GDOŚ w niniejszej sprawie.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 Kpa organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzec co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umorzyć postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części. Poprzez regulację przyjętą w art. 144 Kpa przepis powyższy stosuje się odpowiednio do zażeń.

Zgodnie z art. 59 ust. 1 pkt 2 ustawy ooś realizacja przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, jeżeli obowiązek taki został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1 ustawy ooś. Jak wynika natomiast z art. 63 ust. 1 ustawy ooś, obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko właściwy organ stwierdza, w drodze postanowienia, po łącznym uwzględnieniu kryteriów takich jak: rodzaj i charakterystyka przedsięwzięcia, jego usytuowanie oraz rodzaj, cechy i skala możliwego oddziaływania przedsięwzięcia. Natomiast w sytuacji gdy ww. organ administracji uzna, że w danej sprawie nie zachodzi konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, nie wydaje postanowienia, tylko rozstrzyga sprawę co do istoty w formie decyzji zgodnie z art. 84 ooś. Przepisy ustawy ooś nie zawierają podstawy prawnej do wydania postanowienia stwierdzającego brak obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

W ocenie GDOŚ stan faktyczny sprawy, wynikający z charakterystyki przedsięwzięcia, jego usytuowania oraz przewidywanego oddziaływania na środowisko, nie daje podstaw do przyjęcia, że realizacja inwestycji będzie wiązała się negatywnym oddziaływaniem na środowisko. Z tego też względu, w opinii organu odwoławczego, brak jest podstaw do nałożenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko oraz określenia zakresu raportu. Powyższe GDOŚ ustalił w oparciu o uwarunkowania określone w art. 63 ust. 1 ustawy ooś, których analiza została przedstawiona poniżej.

W ocenie GDOŚ, łącznie z uzupełnieniami, na podstawie której RDOŚ w Katowicach orzekł konieczność wykonania oceny ooś, był niepełny w świetle art. 62a ustawy ooś.

Co prawda organ I instancji podjął się przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego poprzez skierowanie do wnioskodawcy wezwania z dnia 21 maja 2019 r., znak: WOOŚ.420.63.2019.KC,

lecz zawarł on wyłącznie kwestie wskazane w stanowisku organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej. W ww. wezwaniu nie zostały zawarte żadne inne aspekty, w szczególności te które stanowiłyby odzwierciedlenie własnej analizy przesłanek z art. 63 ust. 1 ustawy ooś organu właściwego do wydania decyzji.

Należy zauważyć, że RDOŚ w Katowicach w postanowieniu z dnia 23 lipca 2019 r. wskazał, że za koniecznością wykonania oceny ooś, przemawiają wyłącznie trzy kwestie:

1. fakt istnienia terenów chronionych akustycznie,
2. negatywny wpływ przedsięwzięcia na jakość powietrza,
3. duże zainteresowanie społeczeństwa oraz stron postępowania związane z wycinką drzew.

Należy zauważyć, że żaden z ww. argumentów nie był poparty dowodami, które powinny były w sposób jasny i przejrzysty, przekonać strony, że podjęte przez organ I instancji ustalenia co do konieczności oceny są w pełni uzasadnione.

RDOŚ w Katowicach wskazał, że „Jak wynika z przedłożonej KIP planowana inwestycja usytuowana jest w sąsiedztwie terenów podlegających ochronie akustycznej faktycznie zagospodarowanych gdzie winny być dotrzymane standardy akustyczne w środowisku. W związku z powyższym należy w toku oceny oddziaływania na środowisko szczegółowo przeanalizować zakres oddziaływania przedmiotowej inwestycji i zaproponować rozwiązania organizacyjno-techniczne pozwalające na dotrzymanie określonych standardów środowiskowych”. Dalej wskazał, że „Ponadto koniecznym jest, w toku ww. oceny, przeanalizowanie wpływu planowanej inwestycji na jakość powietrza i ustalenie działań mających na celu ograniczenie emisji zanieczyszczeń do powietrza”. Prawdą jest, że wszystkie tereny chronione akustycznie faktycznie zabudowane, wymagają szczególnej uwagi i pewności, że w związku z realizacją przedsięwzięcia nie dojdzie do przekroczeń poziomów dopuszczalnych hałasu. Niemniej jednak skala przedsięwzięcia oraz fakt istnienia na analizowanym terenie wyłącznie kilku terenów chronionych akustycznie nie powinny determinować nałożenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. RDOŚ w Katowicach nie wskazał powodów, dla których uznał, że jednopasmowa, lokalna droga gminna może przyczynić się do przekroczenia poziomów dopuszczalnych hałasu oraz standardów jakości powietrza wyrażonych wartościami odniesienia i poziomami dopuszczalnymi zanieczyszczeń.

Jeśli zaś chodzi o zainteresowanie stron i społeczeństwa prowadzonym przez RDOŚ w Katowicach postępowaniu, nie może być to powód dla którego organ I instancji decyduje się na przeprowadzenie oceny. Wolą ustawodawcy, kryteria wskazane w art. 63 ust. 1 ustawy ooś oparte są na merytorycznych podstawach środowiskowych. Zatem, przy kwalifikacji przedsięwzięć do przedsięwzięć wymagających oceny oddziaływania na środowisko, nie wyważa się kwestii środowiskowych z poziomem zainteresowania przedsięwzięciem stron i społeczeństwa.

Podkreślić należy, że celem uzupełnienia materiału dowodowego, GDOŚ, pismem z dnia 7 grudnia 2020 r., wezwał wnioskodawcę o przedstawienie elementów kip, zgodnych z art. 62a ustawy ooś, których brak uniemożliwiał ocenę kryteriów zawartych w art. 63 ust. 1 ustawy ooś.

Mając na uwadze całość materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, GDOŚ stwierdza, że dla planowanego przedsięwzięcia, z uwagi na fakt, iż jego realizacja nie będzie wiązała się z negatywnym oddziaływaniem na środowisko, zasadnym jest odstąpienie od obowiązku

przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Powyższe organ II instancji ustalił w oparciu o uwarunkowania określone w art. 63 ust. 1 ustawy ooś, których analiza wraz z polemiką wniosków sformułowanych przez RDOŚ w Katowicach została przedstawiona poniżej.

1. Rodzaj i charakterystyka przedsięwzięcia:

- a) Skala przedsięwzięcia i wielkość zajmowanego terenu oraz ich wzajemnych proporcji, a także istotnych rozwiązań charakteryzujących przedsięwzięcie

Planowane przedsięwzięcie polega na budowie asfaltobetonowej, dwukierunkowej drogi gminnej z jezdnią o szerokości 6 m ograniczoną krawężnikami, ciągiem pieszo-rowerowym o szerokości 3,5 m i prostopadłym parkingiem o długości ok. 130 m dla 51 samochodów. Dodatkowo w ramach przedsięwzięcia zostanie wybudowane oświetlenie uliczne oraz kanalizacja deszczowa o długości ok. 785 m. Przedsięwzięcie o łącznej długości ok. 2 km spowoduje zmianę nawierzchni z szutrowej na asfaltową ul. Siedleckiej w Goczałkowicach-Zdroju, a także przyczyni się do wyznaczenia nowego odcinka drogi łączącego przedsięwzięcie z ul. Marii Skłodowskiej-Curie w Pszczynie. Należy stwierdzić, że powierzchnia istniejących dróg szutrowych (ok. 0,66 ha) i gruntowych (ok. 0,24 ha) – o łącznej powierzchni ok. 0,9 ha, jest mniejsza niż planowana do realizacji powierzchnia przedsięwzięcia. Powyższe oznacza, że wybudowanie jezdni (ok. 1,4 ha), ciągów pieszo-jezdnych (ok. 0,81 ha), miejsc postojowych (ok. 0,07 ha), opasek z kostki (ok. 0,01 ha) na trwałe zasklepi ziemię o łącznej powierzchni ok. 2,29 ha. Biorąc pod uwagę zajętość terenu i długość przedsięwzięcia, i mając również na uwadze, że Goczałkowice-Zdrój posiadają już połączenie z Pszczyną poprzez drogę krajową nr 1 i drogę powiatową – ul. Jeziorna w Goczałkowicach-Zdroju, należy uznać, że wybudowanie nowego połączenia pomiędzy wskazanymi miastami będzie miało charakter wyłącznie lokalny. Świadczy o tym przede wszystkim lokalizacja drogi jak i przedstawiona w uzupełnieniu kip z 2021 r. prognoza ruchu na 2024 r. Wynika z niej, że prognozowany ruch samochodów na ul. Siedleckiej wyniesie 990 pojazdów/dzień podczas gdy na ul. Jeziornej i drodze krajowej nr 1 w tym samym czasie wyniesie on kolejno 1 560 pojazdów/dzień i 11 470 pojazdów/dzień.

- b) Powiązania z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań z przedsięwzięciami realizowanymi i zrealizowanymi, dla których została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdującymi się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem

Projektowane przedsięwzięcie połączy ul. Zimową w Goczałkowicach-Zdroju z ul. Marii Skłodowskiej-Curie w Pszczynie. Lokalny charakter wskazanych dróg, ze względu na lokalnie ograniczone oddziaływania na środowisko, nie przyczyni się do znaczącego kumulowania hałasu

lub zanieczyszczeń powietrza. Wobec czego funkcjonowanie innych układów drogowych nie przyczyni się w sposób realny do nieosiągnięcia standardów jakości środowiska.

- c) Różnorodność biologiczna, wykorzystywanie zasobów naturalnych, w tym gleby, wody i powierzchni ziemi

W efekcie realizacji przedsięwzięcia wykorzystanie zasobów naturalnych, wody i gleby nie będzie większe niż przy innych tego typu przedsięwzięciach. Z punktu widzenia różnorodności biologicznej największe ryzyko związane jest z zaplanowaną wycinką drzew i krzewów. Wnioskodawca w opracowaniu z grudnia 2018 r. pn. „Inwentaryzacja zadrzewienia na potrzeby opracowania dokumentacji projektowej: Przebudowa ulicy Siedleckiej w Goczałkowicach-Zdroju – wariant 1” wskazał, że w obszarze zinwentaryzowano 328 obiektów, w których skład wchodzi 3147 pni drzew i 2219 m² krzewów. W trakcie postępowania I instancyjnego przedłożono również dokument z kwietnia 2019 r. pn. „Inwentaryzacja zadrzewienia na potrzeby opracowania dokumentacji projektowej: Przebudowa ulicy Siedleckiej w Goczałkowicach-Zdroju – wariant 1”, w którym wnioskodawca przedstawił zmieniony od ok. km 1+817,2 ślad końcowego fragmentu drogi. Zmieniony fragment obejmuje 126 obiektów w tym 1838 pni drzew i 1885 m² krzewów. Należy zauważyć, że część wskazanych obiektów to przykładowo 80 pni drzew, które są podrostami olszy czarnej i topoli osiki (obiekt nr 167), 1200 pni podrostów czeremchy pospolitej, dębu szypułkowego, topoli osiki i wierzby siwej (obiekt nr 190) czy 150 podrostów brzozy brodawkowatej, dębu szypułkowego i topoli osiki (obiekt nr 253), a więc drzew młodych, często o charakterze krzewiastym. Przy tej okazji należy zauważyć, że wyżej wskazana inwentaryzacja z 2018 r. odnosi się do całej długości przedsięwzięcia, natomiast inwentaryzacja z 2019 r. odnosi się wyłącznie do końcowego fragmentu drogi, którego ślad w trakcie postępowania I instancyjnego został przez wnioskodawcę zmieniony. Mimo, że w materiale dowodowym brakuje jednoznacznej informacji o dokładnej, sumarycznej liczbie drzew i krzewów po zmianie końcowego odcinka drogi, przedstawiony przez wnioskodawcę materiał dowodowy jest wystarczający do oceny wpływu zaplanowanej wycinki na środowisko.

Biorąc pod uwagę zarówno liczbę drzew jak i ich wielkość oraz stan, GDOŚ stwierdza, że skala wycinki nie jest na tyle znacząca, aby móc stwierdzić konieczność wykonania przez wnioskodawcę oceny. RDOŚ w postanowieniu z 23 lipca 2019 r. co prawda słusznie stwierdził, wbrew twierdzeniom wskazanym przez wnioskodawcę w zażaleniu, że realizacja przedsięwzięcia spowoduje *usunięcie dużej ilości drzew (ok. 1800 szt)*. Organowi I instancji umknął jednak fakt, że część drzew to podrosty form drzewiastych, wobec czego we wskazanej dużej liczbie drzew, która zdaniem organu I instancji ma być jednym z powodów nałożenia obowiązku oceny, w rzeczywistości drzew w stanie dobrym i dojrzałym jest o wiele mniej. Należy też zauważyć, że *duże zainteresowanie społeczeństwa oraz stron postępowania rozwiązaniami przyjętymi przez inwestora*, nie stanowią kryterium, którego wystąpienie ma zadecydować o nałożeniu przez organ I instancji konieczności wykonania oceny. W tym przypadku organ I instancji przed nałożeniem obowiązku powinien wskazać, jakie dodatkowe informacje wniesie raport ooś w zakresie wycinki drzew.

Należy wskazać, że wycinką nie są objęte drzewa, które posiadają status pomników przyrody. Tereny wycinki drzew i krzewów nie są usytuowane w jakimkolwiek obszarze chronionym.

Prawdą jest jednak to, że pośród zaplanowanych do wycinki drzew znajdują się również egzemplarze o okazałych rozmiarach, m.in. jest to obiekt nr 321, tj. dąb szypułkowy o pierśnicy 271 cm, obiekt nr 323, tj. dąb szypułkowy o pierśnicy 255 cm, obiekt nr 324, tj. dąb szypułkowy o pierśnicy 293 cm. Utrata bowiem każdego dojrzałego, zdrowego drzewa jest postrzegana przez GDOŚ jako czynnik, który może negatywnie wpłynąć zarówno na krajobraz jak i na lokalną różnorodność biologiczną. Zważając jednak na skalę wycinki, gatunki wycinanych drzew i krzewów oraz ich wielkość, a także fakt, że nie są one objęte żadną formą ochrony, organ II instancji nie stwierdza potrzeby wykonania oceny oddziaływania na środowisko. Przy tej okazji, należy zwrócić uwagę, że RDOŚ w Katowicach nawet w sytuacji, w której nie nałoży obowiązku wykonania oceny ooś, a wnioskodawca nie zaniecha wycinki drzew, które zdaniem stron powinny być zachowane, może i powinien określić w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach środki minimalizujące ewentualny negatywny wpływ tej wycinki na środowisko.

Dodatkowo, nawiązując do ekspertyzy przyrodniczej zawartej w uzupełnieniach kip z 2021 r., należy zauważyć, że w okolicy przedsięwzięcia zinwentaryzowano, będącego pod ochroną częściową, ślimaka winniczka, trzmieła ziemnego, padalca zwyczajnego, zaskrońca zwyczajnego, żabę trawną, jaszczurkę żyworodną, wiewiórkę pospolitą, ryjówkę aksamitną i kreta. Realizacja przedsięwzięcia nie wpłynie negatywnie na ww. gatunki zwierząt oraz ptaków, gdyż przeważająca część przedsięwzięcia będzie wytyczona na istniejącej drodze szutrowej pośród pól uprawnych, a w przypadku gęsto zadrzewionego obszaru w północnej części przedsięwzięcia, przeważająca część istniejących drzew i roślin pozostanie niezmieniona. Ze względu na ptaki, minimalizując wpływ wycinki drzew dojrzałych, należy rozważyć zastosowanie budek dla ptaków lub innych środków minimalizujących. Należy pamiętać, że decyzja wydawana w trybie art. 84 ustawy ooś, może zawierać obowiązki wykonania działań, które pozwolą uniknąć, zapobiec lub ograniczyć oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko co potwierdza wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 18 marca 2020 r., sygn. akt II OSK 622/20, w którym wskazano, że *organ ma opartą na uznaniu, wyłączną kompetencję określenia warunków korzystania ze środowiska, które pozwolą ograniczyć uciążliwości wywołane funkcjonowaniem przedsięwzięcia na etapie jego realizacji i eksploatacji lub użytkowania w celu ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich. Dokonanie nasadzeń drzew i krzewów rekompensujących wycinkę to nie tylko przeprowadzenie kompensacji przyrodniczej, której definicję zawarto w art. 3 pkt 8 ustawy Prawo Ochrony Środowiska, ale działanie takie stanowić może również warunek korzystania ze środowiska dla budowy i przebudowy przedmiotowej drogi publicznej.* Powyższe utwierdza GDOŚ w przekonaniu, że RDOŚ w Katowicach w przypadku odstąpienia od konieczności wykonania oceny ooś, posiada uprawnienia do wskazania warunków, które jeśli posiadają znamiona działań minimalizujących, mogą być nałożone przez organ I instancji w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Przechodząc do kwestii roślinności, to w ww. inwentaryzacji stwierdzono łącznie dwa miejsca występowania częściowo chronionego kruszczyka błotnego i nadwodnika naprzeciwlistnego. Zważając, że występują one na wydzieleniach leśnych o adresie 02-13-4-15-130-h-00 o powierzchni

3,38 ha i ich stanowiska nie będą zniszczone przy okazji realizacji przedsięwzięcia, jednoznacznie należy stwierdzić, że nie ma konieczności przeprowadzenia, z tego tytułu, oceny oddziaływania na środowisko.

Niemniej jednak, ze względu na zinwentaryzowane do wycinki drzewa o dużym obwodzie, a więc wysokim potencjalne wystąpienia w niej pachnicy dębowej, organ I instancji powinien przeanalizować możliwość zastosowania środków minimalizujących, które w przypadku stwierdzenia ww. gatunku, mogłyby przyczynić się do jego przeżycia i przeniesienia.

d) Emisja i występowanie innych uciążliwości

Odnosząc się natomiast do różnego typu emisji zanieczyszczeń, to przy realizacji przedsięwzięcia drogowego największe znaczenie ma emisja hałasu i zanieczyszczeń do powietrza, zarówno dla etapu budowy jak i eksploatacji oraz emisja drgań na etapie budowy.

Zgodnie z przedstawionymi przez wnioskodawcę w uzupełnieniu kip z 2021 r. informacjami, spośród dwóch przedstawionych horyzontów czasowych największy ruch samochodów na ul. Siedleckiej prognozuje się na 2044 r., tj. 1 060 samochodów/rok (w 2024 r. będzie to 990 samochodów/rok), z czego założony udział samochodów osobowych wyniesie 70,3%, udział samochodów ciężarowych lekkich wyniesie 17,5%, udział samochodów ciężarowych wyniesie 7,2%, udział autobusów i autokarów wyniesie 2% a udział motocykli i innych pojazdów wyniesie 3%.

Odnosząc się do kwestii zanieczyszczeń powietrza, to zgodnie z pismem Głównego Inspektora Ochrony Środowiska z dnia 1 października 2021 r., znak: DM/KT/063-1/531/21/MŚ, tło zanieczyszczenia dla pyłu zawieszonego PM10 wynosi $38 \mu\text{g}/\text{m}^3$, dla pyłu zawieszonego PM2,5 wynosi $30 \mu\text{g}/\text{m}^3$, dla dwutlenku siarki wynosi $8 \mu\text{g}/\text{m}^3$, dla tlenków azotu wynosi $17 \mu\text{g}/\text{m}^3$, dla benzenu wynosi $2 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Ze względu na to, że amoniak, benzen, ołów, węglowodory alifatyczne i węglowodory aromatyczne nie posiadają poziomów dopuszczalnych zanieczyszczeń w powietrzu, przyjmuje się, że tło zanieczyszczenia tymi substancjami wynosi 10% ich wartości odniesienia.

Wnioskodawca przy okazji wykonywania obliczeń rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń w powietrzu uwzględnił okres maksymalnej emisji zanieczyszczeń poprzez założenie, że 70% całkowitego ruchu samochodów odbywa się przez 3h doby, 25% odbywa się przez 13h, natomiast 5% odbywa się przez 8 h, tj. w porze nocnej.

W ocenie GDOŚ organ I instancji nie dysponował żadną informacją, która pozwoliłaby mu stwierdzić, że *oddziaływania związane z fazą eksploatacji przedsięwzięcia będą miały charakter długotrwały i znacząco wpłyną na najbliższe otoczenie inwestycji*. Faktem jest jednak to, że oddziaływania linowe z dróg mają, co do zasady, charakter długotrwały. Należy jednak w sposób rozsądny, każdorazowo rozważyć czy w danym przypadku oddziaływania mają charakter znaczący czy pomijalny. Na podstawie kip, którego w posiadaniu był RDOŚ w Katowicach, nie było możliwe stwierdzenie znaczenia oddziaływań powstających w fazie eksploatacji. Wnioskodawca wskazał wówczas nie poparte żadną treścią stwierdzenia, że oddziaływania akustyczne i zanieczyszczenia do powietrza nie spowodują przekroczenia standardów jakości środowiska. Na tej podstawie, a także mając na uwadze skalę przedsięwzięcia i cały zebrany materiał dowodowy, organ I instancji nie miał podstaw

do stwierdzenia, że oddziaływania z przedsięwzięcia znacząco wpłyną na jego najbliższe otoczenie. Należy również wskazać, że wnioskodawca przedstawiając kip nie wywiązał się z obowiązku wskazania danych, na których podstawie organ I instancji mógł dokonać właściwej analizy, natomiast RDOŚ w Katowicach nie wywiązał się z obowiązku przeprowadzenia postępowania dowodowego, które w sposób transparentny umożliwiłoby wyjaśnienie wszystkich wątpliwych okoliczności sprawy. W tym miejscu należy wskazać, że GDOŚ uzupełnił brakujący materiał dowodowy m.in. na jego podstawie przyjął, że przedsięwzięcie nie wymaga wykonania oceny oddziaływania na środowisko.

- e) Ocena w oparciu o wiedzę naukową ryzyka wystąpienia poważnych awarii lub katastrof naturalnych i budowlanych, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii, w tym ryzyka związanego ze zmianą klimatu

Odnosząc się do ryzyka wystąpienia poważnych awarii i katastrof naturalnych, GDOŚ stwierdza, że w przypadku drogi o znaczeniu lokalnym zlokalizowanej w dużej mierze pośród pól, z dala od znaczących cieków i zbiorników wodnych, ryzyko jest minimalne i jest związane jedynie ze zmianą warunków atmosferycznych.

- f) Przewidywana ilości i rodzaju wytwarzanych odpadów oraz ich wpływu na środowisko, w przypadkach gdy planuje się ich powstawanie

Odnosząc się do kwestii odpadów, to wnioskodawca wskazał w uzupełnieniu kip z 2021 r., że podczas fazy budowy może powstać 18 rodzajów odpadów, tj. opakowania z papieru i tektury o kodzie 15 01 01 (0,1 Mg), opakowania z tworzyw sztucznych o kodzie 15 01 02 (0,1 Mg), opakowania z drewna o kodzie 15 01 03 (1,2 Mg), opakowania zawierające pozostałości substancji niebezpiecznych o kodzie 15 01 10 (0,02 Mg), sorbenty i materiały filtracyjne, tkaniny do wycierania, ubrania ochronne o kodzie 15 02 03 (0,2 Mg), odpady betonu oraz gruz betonowy z rozbiórek i remontów o kodzie 17 01 01 (50 Mg), drewno o kodzie 2 Mg (2 Mg), tworzywa sztuczne o kodzie 17 02 03 (1 Mg), asfalt bez smoły o kodzie 17 03 02 (3 Mg), gleba i ziemia o kodzie 17 03 04 (210 Mg), żelazo i stal o kodzie 17 04 05 (2 Mg), mieszaniny metali o kodzie 17 04 11 (1 Mg), kable o kodzie 17 04 11 (0,3 Mg), odpady zmieszane o kodzie 17 09 04 (3 Mg), odpady ulegające biodegradacji o kodzie 20 02 01 (10 Mg), niesegregowane odpady zmieszane o kodzie 20 03 01 (2 Mg) oraz szlamy ze zbiorników bezodpływowych o kodzie 20 03 04 (0,5 Mg). Ze względu na to, że codzienne funkcjonowanie drogi w fazie eksplantacji nie będzie powodowało powstawania zanieczyszczeń, a uprzątnięcie pasa drogowego w przypadku remontów, konserwacji czy wypadków drogowych będzie leżało w obowiązku właściciela drogi lub właściwych służb, GDOŚ nie widzi potrzeby aby ze względu na powstające na etapie budowy odpady, nałożyć obowiązek wykonania oceny. Ponadto należy stwierdzić, że odpady, które powstaną na etapie budowy są charakterystyczne dla tego typu przedsięwzięć.

- g) Zagrożenia dla zdrowia ludzi, w tym wynikającego z emisji

Zagrożenia dla zdrowia ludzi są związane z emisją hałasu, zanieczyszczeń do powietrza na etapie budowy i eksploatacji oraz emisją drgań na etapie budowy.

W przypadku oddziaływań akustycznych, kluczowe znaczenie ma fakt, czy analizowany teren jest akustycznie chroniony. Bezsprzecznie należy stwierdzić, że w pierwszej linii zabudowy znajdują się tereny chronione akustycznie. W przypadku istniejącej zabudowy na terenie Goczałkowic-Zdroju, za względu na obowiązującą uchwałę nr XLII/290/10 Rady Gminy w Goczałkowicach-Zdrój z dnia 7 września 2010 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów górniczych „CZECHOWICE II”, „BESTWINA”, „RUDOŁTOWICE” i „GOCZAŁKOWICE ZDRÓJ” znajdujących się w granicach administracyjnych gminy Goczałkowice-Zdrój (Dz. U. Woj. Śląskiego z 2010 r. Nr 257 poz. 4033) zmienioną uchwałą nr XIX/119/2020 Rady Gminy Goczałkowice-Zdrój z dnia 20 lipca 2020 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów boisk sportowych w gminie Goczałkowice-Zdrój (Dz. U. Woj. Śląskiego z 2020 r. poz. 5800), dalej mpzp dla Goczałkowic-Zdrój, z łatwością można określić typ terenu, a co za tym idzie obowiązujące na nim poziomy dopuszczalne hałasu w środowisku.

Wnioskodawca w uzupełnieniu kip z 2021 r. błędnie wskazał typ części terenów chronionych akustycznie. Nie można zapominać, że ustalenia planów zagospodarowania przestrzennego mają pierwszeństwo nad faktycznym użytkowaniem terenu, dlatego też wszystkie budynki zlokalizowane na terenach oznaczonych jako rolnicze, wbrew twierdzeniom wnioskodawcy, nie są w żaden sposób chronione akustycznie. Tym samym należy stwierdzić, że w omawianym przypadku występują wyłącznie tereny z zabudową zagrodową i tereny mieszkaniowo-usługowe. Oznacza to, że w omawianych przypadkach poziom dopuszczalny hałasu w porze dziennej wynosi 65 dB a w porze nocnej 56 dB. Spośród wszystkich przeanalizowanych przez wnioskodawcę terenów chronionych akustycznie najwyższy poziom dopuszczalny hałasu prognozuje się dla budynku zlokalizowanego przy ul. Siedleckiej 1a, tj. 54,3 dB w porze dziennej i 49,2 dB w porze nocnej. Zważając, że na granicy terenu, na którym zlokalizowany jest ww. budynek wnioskodawca prognozuje w porze nocy hałas 53,9 dB, mimo, że nie wskazał on spodziewanego poziomu hałasu w porze dziennej, organ II instancji wykluczył ryzyko przekroczenia poziomów dopuszczalnych hałasu komunikacyjnego w porze dnia i nocy dla fazy eksploatacji przedsięwzięcia.

Organ II instancji nie może pozostawić bez komentarza uwag Gabrieli Pawłowicz, która za pośrednictwem swojego pełnomocnika, pismem z dnia 25 stycznia 2022 r., podważyła wykonaną przez wnioskodawcę prognozę ruchu, a więc i również wszystkie obliczenia, które zostały wykonane na jej podstawie. GDOŚ dopuścił kontr-analizę w postaci opracowania pn. „Opracowanie wyników pomiarów natężenia ruchu drogowego na ul. Świętej Anny na terenie gminy Goczałkowice-Zdrój w 2020 r.”. Strona wskazała, że w ciągu całotygodniowych, rzeczywistych badań wykonanych na ul. Świętej Anny na odcinku od ul. Zimowej do ul. Głównej, w dni robocze ruch samochodów w wyniósł średnio 1177 pojazdów natomiast w sobotę wyniósł 1662 pojazdów, a w niedzielę wyniósł nawet 3307 pojazdów. W prognozie ruchu przedstawionej przez wnioskodawcę na tym samym odcinku ul. Świętej Anny, ruch samochodów zarówno w horyzoncie czasowym 2024 r. jak i 2044 r. wyniesie zaledwie 60 szt. Powyższa rozbieżność zdaniem strony może świadczyć o zaniżeniu prognozowanej liczby pojazdów na ul. Siedleckiej.

Należy zauważyć, że wnioskodawca wskazał, że na prowadzącej ze wschodu na zachód ul. Zimowej na odcinku od ul. Głównej do ul. Świętej Anny oraz ul. Głównej na odcinku od ul. Zimowej do ul. Świętej Anny, ruch samochodów w 2024 r. wyniesie kolejno 1880 pojazdów/dzień i 3660 pojazdów/dzień, co koresponduje, a nawet wskazuje na uwzględnienie większej liczby pojazdów niż ta wskazana przez stronę w kontr-analizie. Przedstawione rozbieżności na odcinku ul. Świętej Anny, pomiędzy prognozą ruchu w uzupełnieniu kip z dnia 5 listopada 2021 r. i kontr-analizą wskazaną w piśmie strony z dnia 25 stycznia 2021 r., co prawda świadczą o złej kalibracji prognozy ruchu, lecz nie przemawiają one za całkowitym odrzuceniem prognozy ruchu wykonanej dla ul. Siedleckiej. Prognoza ruchu mogła nie uwzględnić części pojazdów skręcających z ul. Zimowej na ok. 130 m odcinek ul. Świętej Anny oraz przede wszystkim z ul. Głównej na ten sam odcinek ul. Świętej Anny, ale ze względu na to, że maksymalna liczba pojazdów w kontr-analizie w najbardziej ruchliwym dniu wyniosła 3307 sztuk/dzień, a liczba pojazdów w prognozie ruchu na drogach dojazdowych do ul. Świętej Anny w 2024 r. wyniesie 1880 szt./dzień na ul. Zimowej i 3660 szt./dzień, należy uznać, że przedstawiona przez wnioskodawcę prognoza ruchu jest wiarygodna.

Niezależnie od powyższego, nawet gdyby ruch samochodów na ul. Siedleckiej był hipotetycznie większy o 100%, tj. w 2024 r. wyniósł 1920 pojazdów/dzień zamiast 960 pojazdów/dzień, a w 2044 r. wyniósł 2120 pojazdów/dzień zamiast 1060 pojazdów/dzień, to poziom hałasu we wskazanych punktach nie zwiększyłby się więcej niż o 3 dB. Zgodnie bowiem ze wzorem na logarytmiczne sumowanie poziomów hałasu, dwukrotne zwiększenie energii akustycznej, inaczej mówiąc dwukrotnie większa liczba pojazdów emitujących hałas, powoduje wzrost poziomu hałasu o 3 dB. Oznacza to, że maksymalny stwierdzony poziom hałasu stwierdzony na wysokości elewacji budynku przy ul. Siedleckiej 1 zamiast 54,3 dB w porze dnia wyniósłby 57,3 dB, a zamiast 49,2 dB w porze nocy wyniósłby 52,2 dB. Powyższe teoretyczne wartości spodziewanego poziomu hałasu przy elewacji budynków nadal byłyby niższe niż dopuszczalny poziom hałasu w porze dnia (65 dB) i w porze nocy (56dB). Zważając na fakt, że przedsięwzięcie nie znajduje się w tzw. strefie ochronnej „A” uzdrowiska, w jego sąsiedztwie nie obowiązują bardziej rygorystyczne poziomy dopuszczalne hałasu.

Odnosząc się do hałasu generowanego przez urządzenia na etapie budowy, na podstawie uzupełnienia kip z 2021 r., wnioskodawca prognozuje możliwość przekroczenia poziomów dopuszczalnych, które dla tego typu hałasu wynoszą 55 dB w porze dnia i 45 dB w porze nocy. W porze dnia istnieje ryzyko wystąpienia na terenach chronionych akustycznie (na granicach działek) hałasu w porze dnia o poziomie od 56,5 dB do 69,6 dB oraz bezpośrednio przy elewacji budynków od 51,4 dB do 59,3 dB. Wnioskodawca wykluczył wykonywanie prac w porze nocy. Odnosząc się do emisji drgań i ich wpływie na istniejące budynki, to ze względu na małą skalę przedsięwzięcia, oddziaływania te będą miały znaczenie jedynie na etapie budowy. Przyjmując za wyznacznik Polską Normę PN-B-02170:2016-12 pn. „Ocena szkodliwości drgań przekazywanych przez podłoże na budynki”, wpływ drgań na budynki można pominąć, tylko jeśli budynek znajduje się w odległości większej niż 60 m od trasy poruszania się drogowych walców wibracyjnych. GDOŚ, mając na uwadze, że realizacja każdego przedsięwzięcia drogowego wiąże się

z generowaniem hałasu i drgań przez pracujące maszyny i urządzenia, stwierdza, że omawiane wyżej oddziaływania będą krótkotrwałe, a RDOŚ w Katowicach może przy wydawaniu decyzji nałożyć warunki, które zminimalizują oddziaływanie drgań na budynki i oddziaływanie hałasu na tereny chronione akustycznie na etapie budowy.

Odnosząc się do jakości powietrza to spośród wszystkich emitowanych zanieczyszczeń jedynie suma stężeń tlenków azotu powoduje przekroczenie 10% godzinowej wartości dopuszczalnej co determinuje wykonanie pełnych obliczeń rozprzestrzeniania dla tej grupy substancji. Ze względu na brak godzinowej wartości odniesienia dla pyłu zawieszonego PM_{2,5} pełne obliczenia wykonano również dla wskazanej frakcji pyłu. Uwzględniając tło zanieczyszczenia powietrza, należy zauważyć, że największe prognozowane stężenie godzinowe w sieci receptorów dla tlenków azotu wyniesie 122,5 µg/m³ (20 µg/m³ - tło + 102,5 µg/m³ - obliczone stężenie), natomiast największe prognozowane stężenie średnioroczne w sieci receptorów dla tlenków azotu wyniesie 19,2 µg/m³ (17 µg/m³ - tło + 2,2 µg/m³ - obliczone stężenie), a dla pyłu zawieszonego PM_{2,5} wyniesie 30,07 µg/m³ (30 µg/m³ - tło + 0,07 µg/m³ - obliczone stężenie). Należy stwierdzić, że w przypadku tlenków azotu nie ma ryzyka przekroczenia określonej dla nich godzinowej i średniorocznej wartości odniesienia gdyż wartość odniesienia dla terenów uzdrowisk średnioroczna wynosi 35 µg/m³ a jednogodzinna wynosi 200 µg/m³.

Odnosząc się do tła zanieczyszczenia pyłem zawieszonym PM_{2,5} to jego wartość przekracza średnioroczny poziom dopuszczalny 20 µg/m³. Powyższe oznacza, że każda nawet najmniejsza emisja pyłu zawieszonego PM_{2,5} podwyższy i tak już przekrozoną wartość. Zważając, że eksploatacja przedsięwzięcia, przyczyni się do wzrostu aktualnego stężenia pyłu zawieszonego PM_{2,5} poza granicami pasa drogowego o maksymalnie 0,07 µg/m³, mając na uwadze, że w rejonie przedsięwzięcia nie ma innych znaczących źródeł emisji liniowej lub punktowej, należy stwierdzić, że w stanie aktualnym za zły stan jakości powietrza odpowiada emisja powierzchniowa, tj. indywidualne źródła spalania paliw. Ze względu na to, że maksymalne stężenie pyłu zawieszonego PM_{2,5} w sieci receptorów wynosi 0,07 µg/m³, biorąc pod uwagę także tło tego zanieczyszczenia, należy stwierdzić, że pył zawieszony PM_{2,5} pochodzący z eksploatowanego przedsięwzięcia stanowiłby zaledwie 0,23% tego zanieczyszczenia, co jest wartością marginalną o bardzo małym znaczeniu.

Podsumowując, ze względu na brak ryzyka zagrożenia zdrowia życia ludzi wskutek powstających na etapie budowy i eksploatacji emisji zanieczyszczeń, GDOŚ nie stwierdza potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

- h) Usytuowanie przedsięwzięcia, z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska, w szczególności przy istniejącym i planowanym użytkowaniu terenu, zdolności samooczyszczania się środowiska i odnawiania się zasobów naturalnych, walorów przyrodniczych i krajobrazowych oraz uwarunkowań miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego

Ze względu na lokalizację przedsięwzięcia GDOŚ wykluczył możliwe negatywne oddziaływanie na obszary wodno-błotne; inne obszary o płytkim zaleganiu wód podziemnych,

w tym siedliska łąkowe oraz ujścia rzek; obszary wybrzeży i środowisko morskie; obszary górskie lub leśne; obszary objęte ochroną, w tym strefy ochronne ujęć wód i obszary ochronne zbiorników wód śródlądowych; obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin, grzybów i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000, oraz pozostałe formy ochrony przyrody; obszary przylegające do jezior.

Przechodząc do pozostałych zagadnień wskazanych w art. 63 ust. 2 ustawy ooś, należy wskazać, że Goczałkowice-Zdrój posiadają status uzdrowiska co oznacza, że zgodnie z art. 34 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1301, ze zm.), muszą być spełnione określone w przepisach o ochronie środowiska wymagania w stosunku do środowiska. Należy stwierdzić, że aktualny stan jakości powietrza świadczy o przekroczeniu średniorocznego poziomu dopuszczalnego dla pyłu zawieszonego PM_{2,5} o 50% (aktualnie stężenie wynosi 30 µg/m³ a powinno wynosić nie więcej niż 20 µg/m³), a w przypadku pyłu zawieszonego PM₁₀ istnieje uzasadnione ryzyko przekroczenia w latach chłodnych determinujących konieczność spalania paliw celem ogrzania domów, poziomu dopuszczalnego określonego na 40 µg/m³ (aktualne stężenie wynosi 38 µg/m³). Płynące wnioski są o tyle niepokojące, że Goczałkowice-Zdrój posiadają status uzdrowiska, a więc standardy jakości powietrza, tym bardziej powinny być poniżej granicznych wartości dopuszczalnych. Niezależnie od tego, jak wcześniej wskazano, eksploatacja przedmiotowego przedsięwzięcia w sposób marginalny przyczyni się do pogorszenia stanu jakości powietrza w jego bezpośredniej okolicy i wybudowanie drogi nie może być postrzegane jako ryzyko, które przyczyni się do utrzymania złego stanu powietrza.

GDOŚ, ze względu na lokalizację przedsięwzięcia na terenach głównie rolniczych i jego oddziaływania na środowisko, wykluczył gęstość zaludnienia jako istotny czynnik mający znaczenie w analizie narażenia ludności na zanieczyszczenia.

Bazując na uzupełnieniu kip z 2021 r., w którym wskazano brak cieków i zbiorników naturalnych w bezpośrednim sąsiedztwie przedsięwzięcia, GDOŚ wykluczył możliwość jego negatywnego oddziaływania na wody i obowiązujące dla nich cele środowiskowe.

Odnosząc się do kwestii historyczno-kulturowych, GDOŚ zwrócił uwagę na fakt, że w mpzp dla Goczałkowic-Zdrój, przy ul. Siedleckiej znajduje się przydrożny, drewniany krzyż, który zgodnie z ww. planem, koliduje ze wskazanym przedsięwzięciem. Organ II instancji zgadza się z twierdzeniem wnioskodawcy, że w przypadku przedsięwzięć związanych z budową dróg publicznych, nie bada się lokalizacji inwestycji z ustaleniami miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Niezależnie od zapisów wskazanych w mpzp dla Goczałkowic-Zdroju, GDOŚ zgodnie z art. 63 ust. 2 pkt g ustawy ooś, jest zobowiązany do przeanalizowania usytuowania przedsięwzięcia z uwzględnieniem jego wpływu na obszary historyczno-kulturowe. Zważając na fakt, że wnioskodawca nie wskazał w kip istnienia ww. krzyża, a w uzupełnieniu z dnia 5 listopada 2021 r., nie przedstawił on na jego temat żadnej informacji poza wskazaniem, że nie przewiduje przeniesienia krzyża, organ I instancji powinien rozważyć, czy celem zachowania kolidującego z drogą drewnianego krzyża, należałoby zastosować środki minimalizujące lub też przenieść go w inne miejsce.

Przy tej okazji, należy również odnieść do uwag strony z dnia 25 stycznia 2022 r. i jednoznacznie wskazać, że zgodnie z § 15 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. z 2016 r. poz. 124, ze zm.), szerokość pasów ruchu, z zastrzeżeniem § 16 zacytowanego rozporządzenia, na drodze klasy L powinna wynosić 2,75 m. Oznacza to, że sumaryczna szerokość jezdni nie powinna przekraczać 5,5 m, na co wskazuje strona. Należy mieć jednak na uwadze, że zgodnie z § 15 ust. 2 ww. rozporządzenia, na drogach klas Z, L i D szerokość pasa ruchu może być zwiększona do maksymalnie 3,50 m, jeżeli taka potrzeba wynika z prognozowanej struktury rodzajowej lub ilościowej ruchu. Zważając, że istnieje prawna możliwość wybudowania drogi lokalnej o klasie L o szerokości jezdni większej niż 5,5 m, zaproponowana przez wnioskodawcę szerokość 6 m jest zgodna z przepisami.

Odnosząc się do podniesionej przez stronę kwestii związanej z zakazem wycinki drzew na obszarze uzdrowiska lub ochrony uzdrowskiej, należy zwrócić uwagę, że zgodnie z uchwałą nr XXVI/164/2012 Rady Gminy Goczałkowice-Zdrój z dnia 20 grudnia 2012 r. w sprawie uchwalenia Statutu Uzdrowiska Goczałkowice-Zdrój (Dz. U. Woj. Śląskiego z 2013 r. poz. 1885), przedsięwzięcie znajduje się w obszarze „C” ochrony uzdrowskiej. Zgodnie z art. 38a ust. 3 ustawy uzdrowskiej, w obszarze „C” ochrony uzdrowskiej zakazany jest m.in. wyręb drzew leśnych i parkowych, z wyjątkiem cięć pielęgnacyjnych i wyrębu określonego w planie urządzenia lasu. Podkreślić należy, że zakazy ustanowione w statutach uzdrowskich nie wyłączają stosowania zakazów ustawowych, wynikających w przypadku strefy „C” ochrony uzdrowskiej wprost z art. 38a ust. 3 w związku z ust. 1 pkt 1 lit. a, pkt 9, 11 i 12 oraz w ust. 2 pkt 2 ustawy uzdrowskiej. Zgodnie bowiem z orzecznictwem sądownoadministracyjnym, ustawa o uzdrowskich zawiera regulację ogólną dotyczącą wszystkich uzdrowskich, natomiast regulacje statutowe uwzględniają indywidualne uwarunkowania konkretnych uzdrowskich (por. orzeczenie Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 2 grudnia 2010 r., sygn. akt: II OSK 1990/10). Podkreślić należy, że w omawianym przypadku uchwałodawca lokalny (na przykładzie zakazu wyrębu drzew) nie powtórzył dla strefy „C” ochrony uzdrowskiej czynności zakazanych na mocy ustawy o uzdrowskich. Powyższe skutkuje tym, że jeżeli organ właściwy do wydania decyzji dojdzie do przekonania, że realizacja przedsięwzięcia będzie niezgodna czy to z wskazanym zakazem wyrębu drzew czy z jakimkolwiek innym zakazem „uzdrowskim” obowiązującym na terenie realizacji inwestycji, to będzie zobowiązany do wydania decyzji odmawiającej określenia środowiskowych uwarunkowań. Przesłanką podstawową, generalną, dopuszczalności wydania każdej decyzji administracyjnej, jako aktu stosowania prawa, jest bowiem zgodność z przepisami prawa powszechnie obowiązującymi. Ustalenie, że zamierzenie inwestycyjne polegające m.in. na wycince drzew, znajduje się na terenie strefy, w której obowiązuje zakaz wyrębu drzew leśnych i parkowych (przy niespełnieniu określonych w tym zakazie wyjątków), oznacza niezgodność tego zamierzenia z przepisami odrębnymi i stanowi podstawę do wydania decyzji odmawiającej określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji takiej inwestycji. Podkreślić należy jednak, że analizowana przesłanka winna być zbadana przez organ niezależnie od rodzaju decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach a możliwość zaistnienia takiej niezgodności nie determinuje w świetle art. 63 ust. 1 ustawy o uzdrowskich, konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

W art. 63 ust. 1 właściwy organ bierze pod uwagę usytuowanie przedsięwzięcia w obszarach ochrony uzdrowiskowej co ma m.in. wpływ na zaostrome standardy jakości środowiska ale nie oznacza to, że sam fakt lokalizacji inwestycji w takim obszarze i występowanie potencjalnej niegodności automatycznie kwalifikuje do przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Wobec powyższego RDOŚ w Katowicach przed wydaniem decyzji rozważy samodzielnie czy drzewa i krzewy wymagające usunięcia a znajdujące w obszarze ochrony uzdrowiskowej stanowią drzewa leśne lub parkowe.

Podkreślić należy jednak, że w ustawie o uzdrowiskach (wprowadzającej to pojęcie) brak jest legalnej definicji drzewa leśnego. Z uwagi na narzuconą przez ustawodawcę (ze względu na brak definicji legalnej) szerokość znaczeniową tego pojęcia, jakiegokolwiek zawężanie go, np. wyłącznie do drzew występujących na terenach przeznaczonych w miejscowym planie pod zieleni leśną lub też do drzew występujących na terenie lasu w znaczeniu nadanym ustawą z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2021 r. poz. 1275, ze zm.), nie wydaje się słuszne. Trzeba mieć także na uwadze regulacje i cele ustawy uzdrowiskowej, która w art. 2 pkt 6 definiuje strefy ochrony uzdrowiskowej, jako części obszaru uzdrowiska, wydzielone dla ochrony czynników leczniczych i naturalnych surowców leczniczych, walorów środowiska i urządzeń uzdrowiskowych. Zadaniem strefy „C” jest zaś, w myśl art. 38 pkt 3 ustawy o uzdrowiskach, zapewnienie odpowiedniej powierzchni terenów biologicznie czynnych (nie mniej niż 45 %), zachowanie walorów krajobrazowych, klimatycznych oraz ochrony złóż naturalnych surowców leczniczych, a także buforowanie wewnętrznych stref „A” i „B”.

W tym miejscu, kończąc już rozważania na temat ww. kwestii, należy dodatkowo zwrócić uwagę, że wnioskodawca w ramach realizowanego przedsięwzięcia planuje wybudować parking na 51 miejsc postojowych o powierzchni ok 0,07 ha. Ze względu na powierzchnię parkingu mniejszą niż 0,5 ha, nie kwalifikuje się on do uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Mimo to, ważne jest aby RDOŚ w Katowicach w swoim rozstrzygnięciu jednoznacznie wskazał czy parking może być wybudowany w ramach, tzw. specustawy drogowej czy może jednak dotyczą go zapisy mpzp w Goczałkowicach-Zdrój i należy zweryfikować czy na wskazanych w planie terenach rolniczych istnieje możliwość wybudowania parkingu. W tym celu pomocne może okazać się ustalenie czy zaplanowany do realizacji parking, zgodnie z § 110 ust. 1 rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie, można zaliczyć do jednego ze wskazanych urządzeń obsługi uczestników ruchu i w efekcie czy możliwe jest wybudowanie parkingu w ramach budowy przedsięwzięcia będącego drogą publiczną bez konieczności oceny zgodności z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

Reasumując, w ocenie GDOŚ, RDOŚ w Katowicach w uzasadnieniu swojego postanowienia nie udowodnił, że w przedmiotowej sprawie zachodzą przesłanki do nałożenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Podkreślić należy, że uzasadnienie postanowienia nie odpowiada w pełni wymogom określonym w art. 65 ust. 3 ustawy ooś. Wskazany przepis stanowi, że uzasadnienie postanowienia w przedmiocie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko powinno zawierać informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1

ustawy ooś, uwzględnionych przy jego wydawaniu. Tymczasem RDOŚ w Katowicach ograniczył się jedynie do wyliczenia i lakonicznego uzasadnienia tylko dwóch kryteriów wskazanych w art. 63 ust. 1 ustawy ooś, które jego zdaniem przesądziły o konieczności oceny pomijając przedstawienie samodzielnej analizy w zakresie pozostałych aspektów. Organ I instancji nie wskazał okoliczności sprawy, na podstawie których jest przekonany, że realizacja przedsięwzięcia może przyczynić się do niedotrzymania poziomów dopuszczalnych hałasu i w wyraźny sposób negatywnie wpłynąć na jakość powietrza w jej bezpośrednim sąsiedztwie. Nie może być mowy o analizie w twierdzeniu organu I instancji w sytuacji, w której sam fakt wystąpienia terenów chronionych akustycznie czy długotrwałej emisji zanieczyszczeń do powietrza na etapie eksploatacji traktuje on jako powód nałożenia oceny. Gdyby każde przedsięwzięcie drogowe mogące potencjalnie oddziaływać na środowisko było oceniane w taki sam sposób jaki ocenił je RDOŚ w Katowicach, to wszystkie przedsięwzięcia drogowe wymagałyby wykonania oceny. Jednak wolą ustawodawcy podlegają one na identycznych zasadach co inne inwestycje kwalifikacji do tych które takiej oceny wymagają. Przedstawione na etapie obu instancji materiały dowodowe dostarczone przez strony, w sposób wyraźny wskazują, że ruch pojazdów będzie zintensyfikowany ze względu na istnienie Ogrodów Kapias Sp. z o.o. W tym miejscu należy zwrócić uwagę, że RDOŚ w Katowicach zamiast podjąć się przeprowadzenia dodatkowego postępowania dowodowego, w żaden sposób nie argumentując swojego wyboru, pominął fakt braku w kip informacji na temat wpływu przedsięwzięcia na komfort akustyczny i jakość powietrza. Wszelkie wątpliwości w tym zakresie powinny być przez organ I instancji wyjaśnione przed wydaniem postanowienia z dnia 23 lipca 2019 r. wobec czego GDOŚ nie może zgodzić się ze stronami, że rozstrzygnięcie sprawy miało swoje oparcie w materiale dowodowym zebrany przez RDOŚ w Katowicach na dzień wydania postanowienia.

Wskazane powyżej okoliczności mają istotne znaczenie w odniesieniu do informacji przedstawionych w uzupełnieniu kip z 2021 r., w którym wnioskodawca wykazał wpływ przedsięwzięcia m.in. na jakość powietrza i komfort akustyczny na terenach chronionych, faktycznie zagospodarowanych. Należy podkreślić, że RDOŚ w Katowicach nie podjął próby wyjaśnienia aspektów, które w kip nie zostały wystarczająco opisane. W treści uzasadnienia postanowienia nie przedstawiono argumentacji, na podstawie której RDOŚ w Katowicach odmówił wiarygodności informacjom przedstawionym w kip. Jednocześnie, zwracając się do stron postępowania, którym przede wszystkim zależy na zachowaniu trzech wiekowych dębów, GDOŚ wskazuje, że jako organ ochrony środowiska nie ma możliwości, aby wymóc na wnioskodawcy zmiany zaproponowanych przez niego założeń projektowych. Odnosząc się do szacunkowej liczby drzew do wycinki (ok. 1800 szt.) wskazanej w postanowieniu RDOŚ w Katowicach należy wskazać, że wartość ta odnosi się do inwentaryzacji z kwietnia 2019 r. wyłącznie na odcinku od ok. km od ok. km 1+817,2 do ok. km 2+100. Biorąc pod uwagę również kilometrąż drogi od km 0+000 do km 1+817,2, należy wskazać, że sumaryczna liczba drzew będzie większa niż ta wskazana w postanowieniu przez RDOŚ w Katowicach. Wobec powyższego zarówno wnioskodawca twierdząc w zażaleniu, że liczbę drzew należy utożsamiać z liczbą obiektów, w których nawiasem mówiąc w skład wchodzi czasem kilkadziesiąt a nawet kilkaset drzew, oraz RDOŚ w Katowicach, który wskazał szacunkową liczbę drzew wyłącznie z ok. 300 m odcinka przedsięwzięcia, są

w błędzie, gdyż inwentaryzacja z grudnia 2018 r. wskazuje na 3147 pni drzew. W tym miejscu nie wyręczając organu I instancji w ocenie czy zmiana końcowego odcinka drogi przyczyni się do zwiększenia lub zmniejszenia tej wartości, niezależnie od tego czy nieznacznie ona wzrośnie lub zmaleje, należy zauważyć, że organ I instancji nie wziął pod uwagę innych okoliczności, które są ważne przy ocenie znaczenia drzewostanu na bioróżnorodność. Z pewnością, co zostało wcześniej wykazane przez GDOŚ, inną wartość dla środowiska ma kilkuletnie, młode drzewo rosnące w formie krzewiastej w dużym skupisku podobnych drzew, a inną wartość ma dojrzałe drzewo o dużym obwodzie. Z tego też miejsca, GDOŚ zgadza się ze stronami, że ewentualna wycinka wiekowych drzew jest warta ich zainteresowania i nie powinna być zlekceważona przez RDOŚ w Katowicach przy okazji oceny środków minimalizujących jakie mogą być zastosowane w tym przypadku, natomiast sama liczba drzew bez oceny ich jakości dla środowiska, nie powinna być kryterium nałożenia konieczności oceny przez organ I instancji. W tym miejscu należy również przyznać stronie rację, że RDOŚ w Katowicach wskazując art. 63 ust. 1, art. 66 i art. 68 ustawy ooś, bez wskazania konkretnych ustępów, punktów czy liter, nie dopuścił się uogólnienia, które uniemożliwiłby przeprowadzenie oceny. Niemniej jednak RDOŚ w Katowicach swoim uzasadnieniem nie przekonał stron, co do tego czy aby na pewno w sposób rzetelny przeprowadził analizę wynikającą z art. 63 ust. 1 ustawy ooś.

W świetle powyższego należy uznać, iż działanie organu I instancji pozostaje w sprzeczności z zasadami ogólnymi Kpa, tj. zasadą interesu społecznego i słusznego interesu obywateli oraz zasadą przekonywania, wyrażonymi w art. 7 oraz art. 11 Kpa.

W toku postępowania zażaleniowego organ II instancji rozpatrzył sprawę w pełnym zakresie co do okoliczności faktycznych i prawnych, znajdując podstawy uzasadniające uchylenie zaskarżonego postanowienia. Błędna ocena przez organ I instancji okoliczności faktycznych i prawnych tej sprawy oraz brak podstaw do stwierdzenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko, w opinii GDOŚ, wypełnia przesłanki uzasadniające uchylenie postanowienia RDOŚ w Katowicach z dnia 23 lipca 2019 r. Wobec powyższego, GDOŚ, korzystając z dyspozycji art. 138 § 1 pkt 2 Kpa uchyła kwestionowane postanowienie, wskazując, że ze względu na konieczność odpowiedniego stosowania ww. normy w postępowaniach zażaleniowych (art. 144 Kpa) ogranicza się do jego kasacji.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Niniejsze postanowienie jest ostateczne w administracyjnym toku instancji. Strona niezadowolona z niniejszego postanowienia może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, zgodnie z art. 52 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, ze zm.), dalej Ppsa, za pośrednictwem GDOŚ (art. 54 § 1 Ppsa), w terminie 30 dni od dnia otrzymania postanowienia zgodnie z art. 53 § 1 Ppsa. Wnosząc skargę na niniejsze postanowienie strona, zgodnie z art. 230 Ppsa obowiązana jest do uiszczenia wpisu od skargi w kwocie 100 zł. Strona, co wynika z art. 239

Ppsa może być zwolniona z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych. Stronie, zgodnie z art. 243 Ppsa, może być przyznane, na jej wniosek, prawo pomocy. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.

Generalny Dyrektor
Ochrony Środowiska
Andrzej Szweda-Lewandowski

Otrzymują:

1. Wójt Gminy Goczałkowice-Zdrój za pośrednictwem pełnomocnika Tomasza Gacka, ul. Armii Krajowej 220 (pawilon 1) lok. 112a, 43-316 Bielsko Biała;
2. Gabriela Pawłowicz za pośrednictwem pełnomocnika adw. Michała Ucińskiego, Kancelaria Adwokacka, ul. Marszałkowska 58 lok. 15, 00-545 Warszawa;
3. Pozostałe strony postępowania zgodnie z art. 49 Kpa.